

ТАТО, МАМА, Я Ангеляткова школа для батьків

Будьте уважні, мамо і татку! Кожна дитина – це ангелятко!

Як привчити дітей жити за правилами і чи варто це робити

Всі ми є заручниками встановлених у суспільстві правил і умовностей. Правила – це свого роду загальний сценарій життя. Правила дорожнього руху, правила поведінки (за столом, у школі, у громадському транспорті, у ліфті тощо), правила граматики, правила техніки безпеки, правила гри і т. ін., перелік можна продовжувати нескінченно. Якщо лишень уявити собі усі ці сотні пунктів сотень приписів, стає страшно: як можна вивчити таку кількість? Але жити за правилами – зовсім не означає ламати свій характер на догоду суспільству. В реальному житті більшість настанов ми виконуємо на повному автоматизмі, тому що так звикли з дитинства.

Проте, коли народжується дитина, новоспечені батьки зазвичай

відступають від повсякденних норм свого життя, лаштовуючись під малюка. Тепер усі та усе крутиться навколо цього маленького дива. Ми затуляємо розетки, щоб дитина до них не дісталася, облаштовуємо квартиру всіма можливими засобами безпеки, вимикаємо телевізор, щоб дитина спала у тиші, відмовляємося від розваг, зрештою змінюємо звичний спосіб життя. В результаті дитина росте в тепличних умовах, наче рідкісна квітка, з неї здувають порошинки, наче з музейного раритету.

Трапляється, що батьки дають дітям повну свободу. Хочеш – їж, хочеш – не їж, хочеш – спи, хочеш – не спи, хочеш – ходи в дитячий садок, хочеш – сиди вдома, хочеш – прибирай свою кімнату, не хочеш – не треба... Але абсолютна свобода призводить до відсутності хоч якихось орієнтирів. І одного чудового дня батьки, похопившись, розуміють, що їхня крихітка вже достатньо велика, тож давно настав час привчати її до дорослого життя за правилами. Тоді починається епоха заборон, покарань, докорів. А

малюк тим часом вже звик до повної відсутності всяких правил і зовсім не бажає їх дотримуватись.

Дитині, яка щойно пізнає світ, правила необхідні, як от туристу потрібні компас і карта. Подорослішавши, дитина житиме в суспільстві, а отже, життєво важливо за своїти закони, за якими живе

це суспільство. Щасливий той, хто вміє жити за правилами, той, кого вони не надто обтяжують. Такий людині легше вживатися в новий колектив, обмежувати себе в будь-чому для досягнення мети.

Можна сміло сказати, що дітей формують звички. Адже більшості правил ми дотримуємось за звичкою, не задумуючись, як діяти в тій чи іншій ситуації. І завдання батьків – з раннього віку сформувати корисні звички у своєї дитини.

Для дитини є необхідним розпорядок дня: встати, вмитися, одягнутися, поснідати, почистити зуби тощо. Чітка послідовність і повторюваність звичних дій створюють у дитини відчуття стабільності, впевненості у завтрашньому дні, надійності, захищеності, є запорукою гарного настрою. Завідсутності режиму дня дитині буде важко привчити себе до організованості, вона не зможе зосередитись на одному предметі, оскільки її увага розсіюється, вона не звикла до чітких рамок. Звісно, режим дня не має бути однаковим для усіх, це поняття індивідуальне, але встановивши

його, слід і дотримуватися, тобто дитина повинна щодня спати, їсти, гуляти в один і той же час. Дитина, яка живе за розпорядком, складає на місце свої іграшки, допомагає мамі наводити порядок, а подорослішавши, легко навчиться «розкладати по полицях», тобто систематизувати одержану інформацію, відділяючи потрібну від непотрібної, а також структурувати свої думки.

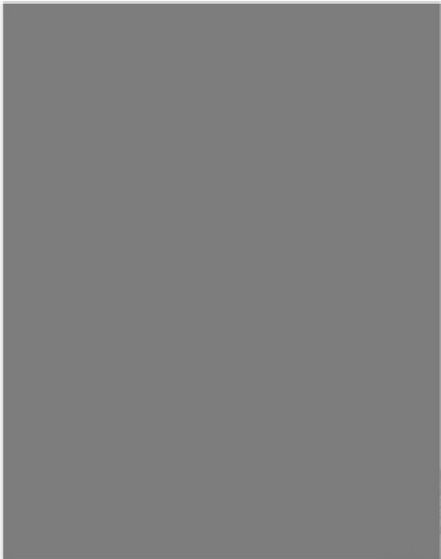
Дуже важливим для дитини є приклад для наслідування. Головну роль у вихованні, у виробленні правил поведінки відіграє саме батьківський приклад. Дитина автоматично засвоює заведені в сім'ї правила. Саме в сім'ї за

спільним столом виховуються (або не виховуються) хороші манери. Отже, перш ніж зробити зауваження своїй дитині, погляньте на себе. Якщо батько не дякує за вечерю мамі і не мие руки перед їдою, то не слід сподіватися від дитини іншої поведінки. Дитина – це дзеркальне відображення батьків. І завдання батьків – поводитись так, як вони того вимагають від своєї дитини.

(закінчення у грудневому номері)

*Орися Григорівна Плахтій,
завуч навчального комплексу
«РозУмНичка»*

Наші контакти:
м. Львів,
вул. Дорошенка 30/1,
тел.: (032) 272 29 09;
вул. Туган-
Барановського 16/12,
тел.: (032) 242 08 81,
245 30 49,
067 672 69 10

ТАТО, МАМА, Я Ангеляткова школа для батьків

Будьте уважні, мамо і татку! Кожна дитина – це ангелятко!

**Батьківська скарбничка
від навчального
комплексу
“РозУмНичКА”**

АГЕНЦІЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
Наталії Дячук®

Як привчити дітей жити за правилами і чи варто це робити

*(Закінчення. Початок – у
листопадovому номері)*

Приблизно в 2–3 роки дитина починає бавитися з ровесниками. Це дуже важливий етап у становленні особистості. В цьому віці слід частіше пропонувати дітям рольові та групові ігри, в яких є правила. Поясніть дитині, що в кожній грі є свої закони, наприклад, у футболі гравці не можуть брати м'яч у руки (крім воротаря), а в волейболі навпаки – не можна відбивати м'яч ногами. Навчившись дотримуватися правил у грі, дитина поступово переносить цю модель поведінки в реальне життя.

Дітям із сильним характером (яскраво виражені лідери), які мають з будь-якого приводу свою думку, важче підкорятися правилам. Таким дітям намагайтеся давати в іграх різні ролі: сьогодні ти –

продавець, а завтра – покупець. Дитина має розуміти, що неможливо грати тільки ті ролі, які їй подобаються, у житті це ще нікому не вдалося.

Сформувати правила, які нале-

жать до сфери людських стосунків і етики поведінки, допомагають казки, точніше, їх аналіз. Наприклад, читаючи казку про Червону Шапочку, зазначте, що вона гарно вчинила, коли погодилася віднести старенькій бабусі піріжки, і погано – коли розповіла Вовку, куди йде (не можна розмовляти з незнайомими людьми, розповідати про себе і родину).

Прочитавши казку, обов'язково обговоріть з дитиною, хто з героїв вчинив добре, хто – погано, чому вони так вчинили, як треба поводитися в цій ситуації. Коли дитина навчиться аналізувати казкових героїв, їй буде легше аналізувати свої вчинки і приймати

правильні рішення. Порівнюйте казкових персонажів з реальними героями. Можна самому придумати казку, в якій зобразити проблеми вашої дитини (наприклад, про жадібного зайчика, який ні з ким не хоче ділитися морквою).

Нехай правил буде небагато, але вони мають бути чітко сформовані та зрозумілі дитині. Не можна в один день вивалити на дитину купу заборон і обмежень. Нові приписи запроваджуйте поступово. Перші правила можна вводити у форми віршиків і пісень. Не можна, встановлюючи правила, припинювати малюка. Наказові фрази на кшталт: «Негайно!», «Ти чуєш, що я сказала?», «Швидко іди сюди!» викликають протест і бажання вчинити навперекір. Вимовляйте правила твердо, але спокійно, без притиску і крику.

Встановлюючи правила, обов'язково пояснюйте їх. Часто можна почути батьківські: «Так не можна!», «Треба робити так» тощо. Дитина має знати, чому не можна, і що буде, якщо вона порушить заборону. Особистий приклад (особливо негативний) завжди є більш дієвим, ніж нескінченні заборони. До того ж дитина може порушити заборону тоді, коли цього ніхто не бачить (вмикати газу, запалювати сірники), і тоді все може закінчитися погано. Слово «не можна» намагайтесь вживати якомога рідше, тільки в тих випадках, коли заборона стосується безпеки малюка.

І найголовніше – встановивши дитині правила, будьте послідовні. Часто можна спостерігати: коли батьки в доброму гуморі, то дозволяють дитині все, а наступного разу за ці самі вчинки б'ють по руках і ставлять в кут. Як малюк має здогадатися, що можна, а що не можна? Це стосується й інших членів сім'ї: якщо мама дозволяє одне, тато – друге, а бабуся – третє, то дитині важко зорієнтуватися, кого слухатися і що робити. (А коли зорієнтується, то почне хитрувати і маніпулювати).

Отже, дотримання правил не має бути пригнобленням особистості. Правила іноді можна порушувати. Дитині, яка постійно живе за суворими правилами, в майбутньому буде складно самостійно приймати рішення, адже все життя їй хтось говорив, як вона має чинити. Годування, сон і прогулянки в один час – це, звісно, добре. Але дитина має знати, що від деяких приписів іноді можна відступати. Наприклад, на свята, під час хвороби або коли приїжджають гості. Тільки пояснити заздалегідь, що це «одноразова акція», а завтра ви повернетеся до звичного життя. Головне – знайти золоту середину між дисципліною і демократією. Якщо вимагати незаперечного виконання вказівок дорослих, марно сподіватися, що дитина виросте самостійною. Вже з півторарічного віку дитина може вибрати, що вона хоче їсти. Але не ставте питання руба: «Ти будеш їсти чи ні?». Дитина має відчуття, що вирішує вона. Тому краще спитати «Що ти будеш їсти – картопляне пюре чи кашу?». За такої постановки питання виходить, що дитина сама приймає рішення.

У дорослому житті дитина зможе

встановлювати свої правила, але тоді вона вже буде сформованою особистістю, що вміє відповідати за свої вчинки.

*Орія Григорівна Плахтії,
завуч навчального комплексу
«РозумНичка»*

АГЕНЦІЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
Накалії Даче®

Дитячий навчальний комплекс
"РозумНичка"

НОВИНКА!

Проект "КАЗКАРИК" –
розвиває особистісні та діалектальні
якості дітей через казку
Школа лідерства
для молодших школярів та підлітків

- заняття дітей та підлітків
- дошкільна підготовка
- англійська,
- німецька,
- французька,
- російська мова,
- живопис
- англійська, німецька та французька мови
для дітей віком від 2-х років

м. Львів, вул. Тушан-Барановського, 16/12
т. (032) 242-08-81, т. моб. (067) 872-68-10
вул. Дорошенка 30/1, т. (032) 272-29-69
e-mail: run@nial.lviv.ua www.rozumnychka.com.ua